ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ - 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ —БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 144. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 12-го СЕРПНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, AUGUST 12, 1976 No. 144. VOL. LXXXIII

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ВІДПРАВАМИ БОГОСЛУЖЕНЬ ТА ВЛАШТУВАННЯМ ІМПРЕЗ ВЗЯЛА АКТИВНУ УЧАСТЬ В 41-МУ МІЖНАРОДНОМУ ЕВХАРИСТІЙНОМУ КОНГРЕСІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Українська Католицька Церква — її вірні та деякі з її Владик, але без її Первоієрарха Блаженнішого Патріярха Йосифа, якому Ватикан заборонив визд до Філядельфії — взяла активну участь в 41-му Міжнародному Евхаристійному Конґресі минулого тижня відправою Богослужень та влаштуванням наукових конференцій, концертів та ряду інших імпрез. Про цю участь обширно інформує місцевий український католицький щоденник „Америка" у виданні з 10-го серпня, за якою і подаємо ці інформації з деякими скороченнями:

ЗАВЕРШЕННЯ УЧАСТИ УКЦЕРКВИ В ЕВХАРИСТІЙНОМУ КОНҐРЕСІ

У слід за переведеною програмою Евхаристійного тижня в неділю, понеділок, вівторок і середу, 1, 2, 3 і 4-го серпня 1976 р., українська програма Евхаристійного Конґресу продовжувалась у четвер, п'ятницю і суботу, 5, 6 і 7 серпня.

Молебень за єдність Христової Церкви

В четвер, 5 серпня, по відслуженні Архиєрейської Св. Літургії перед полуднем у митрополичому соборі, відслужено в цьому соборі, в год. 5-ій по полудні екуменічний Молебень за єдність Христової Церкви, з участю Преосв. Владики Василя Лостена, о. протоігумена Михайла Гринчишина, ЧНІ, о. шамб. Мирослава Харини, о. шамб. Віктора Поспішела, пастора української баптистської церкви у Філядельфії Івана Беркута та Михайла Добоша.

По закінченні Молебня, пастор, Іван Беркут гостив перекускою наших Владик Преосв. Василя Лостена, Преосв. Ярослава Габра, Преосв. Андрія Роборецького, Преосв. Єроніма Химія і Преосв. Єфрема Кривого, а теж шамбелянів о. Мирослава Харину і о. Віктора Поспішела та священиків і вірних разом 100 осіб, у своїй церкві при Н. Френклін вул.

Це вперше в дусі екуменізму і зближення між українцями християнами поодиноких Церков відбулась така замітна спільна молитовна прослава Всевишнього за — Єдність Усіх у Христі!

Цього ж дня увечорі місцева Молодеча Театральна Студія при Театрі „У П'ятницю", під керівництвом Володимира Шашаровського, виставила дві релігійні драми Лесі Українки „Одержима" і „Адвокат Мартіян" в залі Українського Народного Дому при Н. Френклин вул.

Молодь і Евхаристійний Христос

В п'ятницю, 6 серпня, подібно як і в минулих днях, була відслужена перед полуднем Архиєрейська Св. Літургія, зокрема для молоді, в митрополичому соборі Непорочного Зачаття ПДМ. Цей день призначено як День Молитви за скріплення віри у теперішній молоді.

У пополудневих годинах, в залі Українського Народного Дому, біля митрополичого собору, відбувся панель молоді на тему поодиноких намірень Евхаристійного Конґресу, що випливали із основного гасла Конґресу — „Христос — Хліб Життя"...

Панель, що його відкрив в год. 2-ій по полудні новопосвячений священик о. Роман Мірчук, мав цікаво підготовлені тексти до кожного наміреня Конґресу, що їх з'ясовували панелісти, питомці Семінарії св. Йосафата у Вашінґтоні, а інші питомці, із залі, намагались піддати під сумнів твердження панелістів, вказуючи на труднощі їх здійснення Церквою в сучасному зматеріялізованому світі. На репліки „скептиків" панелісти давали відповіді. Дискусія була ведена в англійській і українській мовах.

До кожної теми панелістів були висвітлювані на екрані відповідні образи про дотичну ситуацію в різних країнах, зокрема в Україні.

І так, наприклад, коли була мова про „Евхаристію і Голод Хліба", — на екрані показано жахливі сцени зорганізованого Москвою штучного голоду в Україні в 1930 роках.

При темі „Евхаристія і Голод Свободи і Справедливости", панелісти вказували на підневільне положення України та переслідування Москвою українських борців за Богом дані права Церкви і українського народу, при чому цитували писання Т. Шевченка і переслідуваних в Україні українських культурних діячів.

В основі висловлюваних панелістами поглядів була підкреслена потреба скріплення християнської солідарности поміж Богом і людством, а теж потреба усвідомлення завдань Церкви у заспокоюванні Голоду людства в усіх ділянках життя спільности, що узмістовлене у гаслі Евхаристійного Конґресу — „Христос — Хліб Життя".

На панелі присутніми бу-

(Закінчення на стор. 4-ій)

У Пряшеві помер Владика Василь Гопко

Владика Василь Гопко

На Захід наспіла сумна вістка, що у п'ятницю, 23-го липня ц.р., помер у Пряшеві на 72-му році життя Ісповідник віри, єпископ-помічник Української Католицької Церкви на Пряшівщині, Владика Василь Гопко. Похорон Владики, з участю численного духовенства і вірних, відбувся в четвер, 29-го липня.

Св.п. Владика Василь народився 21-го квітня 1904 р. у с. Грабське, в Закарпатській Україні. За комуністичної влади в Чехо-Словаччині перебував 18 років у в'язниці, яка сильно підірвала його фізичне здоров'я, а також був переслідуваний словаками-шовіністами, які де тільки могли старалися перешкоджати в його праці і вкінці осунули його з керівництва Пряшівської епархії, передаючи, за згодою Ватикану, адміністрацію в руки священика словацького походження.

Покійний Владика Василь Гопко, після закінчення богословських студій у Пряшівській семінарії, був висвячений на священика 3-го лютого 1929 року Владикою Павлом Гойдичем, ЧСВВ, який призначив його на парафію до Праги, де Владика Василь, попри виконування душпастирських обов'язків, поглиблював свої теологічні студії на Карловім університеті, здобуваючи докторат з богословії. За часів режиму Тіса, Владика за свою діяльність зазнавав багато неприємностей і був переслідуваний словаками, які намагалися знищити національний характер Української Церкви і Пряшівську семінарію.

В 1950 р. коли чехо-словацька комуністична влада зліквідувала офіційно Греко-Католицьку Церкву, було ув'язнено також обидвох українських Владик і засуджено — єпископа П. Гойдича на досмертну в'язницю, а Владику Гопка на 15 років, хоч під поліційним доглядом він перебував аж до так званої відлиги в Чехо-Словаччині, тобто до 1968 року. Вийшовши на волю, Владика Гопко енерґійно взявся за віднову Української Католицької Церкви, але він, як і раніше, стрінувся знову з опором словацьких шовіністів, які не хотіли бачити „русина" на єпископському престолі. Опісля прийшли тяжкі часи для Владики-Страдника. Апостольська столиця погодилася, під тиском словаків, на зміну адміністратора, призначаючи на місце Преосвященного Гопка словака о. Івана Гірку, який не супротивлявся словакізації нашої Церкви і нищення її національних рис.

Група української молоді з Америки відбуває подорож „Соняшними Балканами"

Ню Йорк. В неділю, 1-го серпня, група української молоді, переважно студенток і студентів, відлетіли літаком з Ню Йорку до Франкфурту в Німеччині, звідки почнуть свою одномісячну „прогулянку по соняшних Балканах" — як назвали вони свою прогулянку та відвідини багатьох місцевостей в Юґославії, Греції, Італії та Австрії, знайомлячись з їхньою історією та історичними пам'ятками. Прогулянка має 42 учасників, з того 36 студентів. Прогулянкою проводять та опікуються її учасниками Дамян Ліщинський з допомогою Галі і Ростислава Міляничів. Між учасниками є 30 пластунок і пластунів та одна сумівка. Інші не належать до жадної організації. У пляні прогулянки є відвідини міст: Франкфурт, Зальцбурґ, Задар, Дубровник і Скоп'є, Атени, Ярета, Піреус і Сальоніки, Беоґрад і Загреб, а дальше Відень і Мюнхен та поворот до Ню Йорку.

Цієї п'ятниці – „Гомін України" у Філядельфії

Філядельфія. — Як уже інформовано, цієї п'ятниці, 13-го серпня, в год. 8-ій вечора відбудеться тут у великому літньому амфітеатрі Робін Гуд Делл (Схід) величавий український фестиваль „Гомін України", що буде кульмінацією і завершенням проголошеного губернатором стейту і посадником міста „Українського Тижня" для відзначення 200-річчя Американської Незалежности та 100-річчя українського поселення в цій країні.

У програмі фестивалю-концерту в цьому амфітеатрі, який має місць на 23 тисячі осіб, виступлять оперові співаки Рената Бабак і Андрій Добрянський, яким акомпаньюватиме піяніст Тома Гриньків, піяніст-віртуоз Роман Рудницький, Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка з Детройту під дириґентурою маестра Григорія Китастого, філядельфійський мішаний хор „Кобзар" під дириґентурою Роксоляни Гарасимович і танцювальний ансамбль „Верховинці" з Ню Йорку під керівництвом Олега Гензи. Програма „Гомону України" у Філядельфії, як і факт, що цей фестиваль має загально-американський характер в репрезентації української культури тільки заохочують, щоб у цьому концерті взяли найбільш масову участь українці Філядельфії й околиць.

РЕСПУБЛІКАНЦІ ПОЧАЛИ ПІДГОТОВУ ДО КОНВЕНЦІЇ

Канзас Ситі, Міссурі. — У понеділок, 9-го серпня, тобто точно тиждень перед офіційним відкриттям Крайової конвенції Республіканської партії, на якій будуть обрані кандидати на президента і віцепрезидента ЗСА, тут вже розпочали пожвавлену діяльність прихильники президента Джералда Форда та його суперника Роналда Ріґена, стараючись здобути перевагу для своїх кандидатів. Наприклад, такі прихильники президента Форда як віцепрезидент Нелсон Рокефеллер, секретар сільського господарства Ерл Батц, директор державного бюджету Джеймс Линн та інші свідчили перед Програмовою комісією, представляючи пропозиції Білого Дому. Натомість не був присутній державний секретар Генрі Кіссінджер, який правдоподібно також не братиме участи і в самій Конвенції.

Роналд Ріґен передав свої пропозиції щодо програми Республіканської партії листовно, закликаючи 106 членів Програмової комісії включити в програму постанови: скріпити оборонну спроможність ЗСА, зменшити видатки федерального уряду, припинити примусове перевоження автобусами учнів для встановлення расового балянсу в школах і також виступив проти абортів. Представники президента Форда в більшості пропонували, щоб програма Республіканської партії була базована на дотеперішній і закордонній політиці Білого Дому.

Тиждень перед початком Крайової конвенції Республіканської партії ще невідомо, хто здобуде номінацію цієї партії на пост президента. „Ню Йорк Таймс" твердить, що президент Форд вже має запевнених 1,110 конвенційних делеґатів, а Роналд Ріґен — 1,1034. Щоб здобути номінацію кандидат потребує 1,130 голосів. Отже, остаточне рішення лежить в руках 115 делеґатів, які далі вважають себе „незобов'язаними" до жадного із кандидатів.

Програмова комісія Республіканської партії розпочала діяльність

Канзас Ситі, Міссурі — У вівторок, 10 серпня, підкомісії Програмової комісії Республіканської партії почали розглядати ряд пропозицій, які повинні б увійти до т. зв. плятформи цієї партії на Крайовій конвенції, яка має розпочатися тут у понеділок, 16 серпня. Одна із підкомісій великою більшістю голосів вже заявилася проти рішення Найвищого Суду ЗСА в справі абортів. Підкомісія проголосувала, що підтримує тих, які вважають, що повинен бути схвалений Додаток до Конституції, який охороняв би „право на життя для ненароджених дітей". Однак рішення цієї підкомісії, як і рішення інших підкомісій можуть бути змінені, або цілком відкинені цілою Програмовою комісією.

Того самого дня група консервативних делеґатів на Республіканську Крайову конвенцію, більшість з них прихильники кандидатури Роналда Реґена, представила 22 пропозиції для включення в плятформу тієї партії. Між пропозиціями були: ЗСА повинні надалі задержати контролю над Панамським каналом; Америка повинна поліпшити зв'язки з комуністичним Китаєм, але в такий спосіб, щоб не пошкодити „нашим союзникам на Тайвані"; ЗСА мусять продовжувати свою підтримку Північно - Атлантійського Союзу (НАТО); Америка не може дозволити на те, щоб дати себе обдурити такими невиразними поняттями як „політика детанту"; Республіканська партія противиться наданню амнестії дезертирам і втікачам від військової служби під час В'єтнамської війни; Уряд ЗСА повинен подбати, щоб було припинене примусове перевоження дітей автобусами, яке має на меті встановити расовий балянс в школах.

Конґрес схвалив підвишку в цінах нафтових продуктів

Вашінґтон. — Йдучи за прикладом Сенату, Палата Репрезентантів у вівторок, 10-го серпня, проголосувала законопроєкт, який пропонує дозволити підвишки в цінах американських нафтових продуктів, зокрема в цінах на бензину та оливу для огрівання. Підвишки в цінах мають на меті заохотити американських продуцентів збільшити свою продукцію, щоб в такий спосіб зменшити залежність ЗСА від інших країн щодо постачання нафти. Коментатори вказують, що запропоновані підвишки в цінах спричиняться до того, що продуценти нафтових продуктів в наступному році збільшать свої прибутки на 1 більйон долярів.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАРАДНИЙ ВІЗ БУВ ГОЛОВНОЮ АТРАКЦІЄЮ ПІД ЧАС СВЯТА ОЗЕР В МІННЕСОТІ

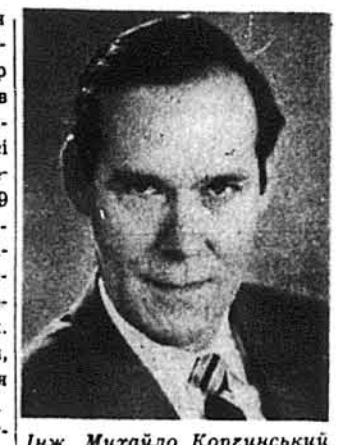
Міннеаполіс(Н.Н.). — Одною з багатьох прикмет стейту Міннесоти є багато зелені і десять тисяч озер, які надають великої краси цій частині Америки і приємну розвагу її мешканцям. Від багатьох років, в другій половині липня, відбувається в Міннеаполісі Свято Озер — „Акватенніял Селебрейшен". В програмі цих святкувань, що тривають два тижні, відбуваються різні мистецькі, спортові та розвагові імпрези, яким приглядаються тисячі місцевого населення і туристів. Найбільшу увагу звертають парадні походи, що їх уважають за найбільші в літньому сезоні Америки.

Тому, що 1976 рік є ювілейним святом цієї країни, цьогорічне свято озер Міннесоти, більше ніж раніше, набрало багато розмаху й імпозантности.

Також місцева українська громада в сторіччя свого поселення не залишилася позаду. Вже в осені минулого року, д-р Михайло Козак, голова Українського Комітету 200-річчя і 100-річчя, поробив заходи для широкої участи українців в цих

(Закінчення на стор. 3-ій)

Інж. М. Корчинський доповідав в Бразилії

Інж. Михайло Корчинський

(Н. Н.) — На запрошення Бразилійського Металюрґічного Товариства, інженер Михайло Корчинський брав участь, як один із прелеґентів, у XXXI-ому конґресі цього товариства. У конґресі, що відбувся в днях 4-9 липня в містах Бело Горізонте та Оуро Прето, брало участь поверх 700 учасників з Бразилії і з закордону. Темою доповіді інж. Корчинського було: „Теорія, технологія та примінення мікролеґіруваних сталей". Тези доповіді виявилися дуже актуальними, про що свідчила оживлена дискусія. Доповідач, на підставі довголітнього досвіду у дослідчій праці над цими новими видами сталей високої міцности, давав вичерпні відповіді на численні запити приявних.

В Бразилії проходить швидкими темпами розбудова індустріяльної бази країни. Це дасть змогу більш доцільно використовувати природні багатства, а тим самим піднести економічний стан населення. На цьому шляху, сталеварна промисловість займає ключеве положення і її розбудова посувається особливо посиленими темпами. За останній тільки рік продукція сталі в Бразилії зросла на 30%, осягаючи рівень 11.5 мільйона тонн у рік. Плянується цю продукцію подвоїти протягом наступних 6 до 8 років.

У плянуванні економічного росту, великий натиск кладеться на людські ресурси та школення фахівців. Більшість теперішніх спеціялістів - металюрґів одержала свій вишкіл у кращих европейських чи американських високих школах. Сильно розбудовується металюрґічні факультети при бразилійських університетах, як напр. у Ріо де Жанейро, Сао Пауло, Бело Горізонте та інших. Цікаво, що навчання у високих школах є безкоштовне.

Під час свого двотижневого побуту в Бразилії, інж. Корчинський відвідав ряд підприємств стальної промисловости та мав численні зустрічі з науковими працівниками ляболаторії і вищих учбових закладів. Ці зустрічі наглядно показали, що прізвище та діяльність нашого спеціяліста - металюрґа та його друковані праці добре знайомі фаховим кругам Бразилії.

Свою поїздку інж. Корчинський відбув з рамени своєї фірми Юніон Карбайд, де він є директором, відповідальним за розвиток нових сплавів. Він є членом Т-ва Українських Інженерів, Українського Технологічного Товариства у Піттсбурґу та численних професійних організацій.

УВУ зареєстрований в новому німецькому високошкільному довідникові

Мюнхен, (Н.Н.). — Саме появилося друге видання новоснованого німецького університетського довідника, публікованого спеціяльним „Видавництвом Документації". Довідник — у двох частинах: перша — присвячена університетам із Европи, а в другій є дані про університети в обидвох Америках, Азії, Африці та Океанії (друга частина має вийти щойно восени 1976 р.). В Довіднику вміщені тільки ті університети, які мають право промоції та габілітації.

В частині, присвяченій Европі, є інформації про університети із 30 різних країн і разом цих університетів названо 638. Коли у першому виданні ще не було згадки про Український Вільний Університет, тепер вона з'явилася на стор. 254-255, і згадка дуже точна. Вона подає не тільки дані про рік заснування університету, структуру, бібліотеку, склад Ректорату, але й всіх професорів (звичайних та надзвичайних), як теж доцентів. Окремою цінністю видання є те, що є спеціяльний другий том із точним речевим та персональним індексом (95000 прізвищ професорів та доцентів), що дуже облегшує орієнтацію. Також важливо, що Довідник в основному є в німецькій мові, але має також англійські підтитули, що дає змогу користуватися ним також в англомовних країнах.

Адріян Бриттан і „Верховина" з Вотервліту та оркестри „Рушничок" і „Темпо" в програмі Союзівки з кінцем цього тижня

Союзівка. — Виступ молодого українського скрипаля і танцювальної групи з Вотервліту, забава під звуки двох популярних оркестр, виставка творчости чільного українського мистця і лекція про мистецтво становитимуть різноманітну програму на цій оселі УНСоюзу в суботу і неділю, 14 і 15 серпня.

Скрипаль Адріян Бриттан, який минулого тижня виступив з успіхом в концерті релігійної музики під час Евхаристійного Конґресу у Філядельфії, матиме сольовий виступ в суботу увечері, 14 серпня, в рамках суботніх культурно-розвагових програм. Із серією українських народних танків виступить танцювальний ансамбль „Верховина" з Вотервліту, Н. Й.

Популярні оркестри „Рушничок" і „Темпо" приграватимуть до танців під час забави в суботу після мистецької програми.

В неділю, 15-го серпня, в серії виставок образотворчого мистецтва, виступить із своєю творчістю Яків Гніздовський, закінчуючи виставку у вечірніх годинах лекцією про мистецтво.

ФЕСТИВАЛЬ НА ОСЕЛІ ОЛЬЖИЧА

Лігайтон, Па. — Відзначуючи 100-річчя українського поселення в ЗСА, Святочний Комітет ЦУ ОДВУ, Управа таборів Українського Золотого Хреста і Виховно-Культурний Осередок влаштовують тут в суботу, 14-го серпня ц.р. о год. 5-й по полудні Фестиваль з великою і різноманітною програмою.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issue combined) by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Від нас залежить

На початку вересня в університетах Америки і Канади проходитиме реєстрація студентів на академічний рік 1976-1977. В багатьох цих університетах і коледжах в осінньому та весняному семестрах викладатимуть українознавчі предмети. Відомо, що адміністрація цих вищих шкіл в більшості сама не пропонувала включити ці предмети в їхні навчальні програми, а сталося це завдяки наполегливим старанням студентів українського роду, професорів - українців і цілої української спільноти. Ці старання увінчалися поважними успіхами, бо сьогодні можемо похвалитися не тільки встановленням Українського Наукового Інституту в Гарварді, але також гордитися тим, що українознавчі курси чи предмети введено в навчальні програми й інших американських і канадських університетів, наприклад, Пенсильвенійського стейтового, Ратґерського, Іллинойського в Чікаґо, Нюйоркського,, Стейтового Коледжу в Джерзі Сиіті, Торонтського університету, Оттавського, Манітобського, Едмонтонського, Мек-Ґільського і багато інших.

Однак, введення українознавчих курсів і предметів у навчальні програми є тільки першим, хоча дуже важливим кроком, бо тепер треба подбати, щоб ці курси і предмети існували і продовжувалися. Як відомо, коледжі й університети включають у свої навчальні програми тільки такі курси, на які вписується відповідна кількість студентів. Коли, наприклад, минулого лютого на курс „Українська культура" в Мерсі коледжі у Добс Феррі, Н. Й., не зареєструвалося досить студентів, то адміністрація цього коледжу не включила цього курсу в свою навчальну програму на весняний семестр. В американських і канадських вищих школах переважно водиться, що якщо одного року на даний курс впишеться дуже мале число студентів, то в наступному році цей курс не включають в навчальну програму. Тоді треба наново розгортати акцію, щоб привернути цей курс.

Тому конечно потрібно, щоб цього вересня якнайбільше українських студентів вписувалося на українознавчі курси в своїх коледжах і університетах, бо тільки так можна буде забезпечити, що всі зусилля, зужиті на встановлення цих курсів, не підуть на марно. Самозрозуміло, що не всі українські студенти плянують спеціялізуватися в українознавчих дисциплінах, але всі студенти-українці можуть і повинні вивчати українську мову, літературу, історію, культуру тощо як „елективні" предмети. Таким чином вони матимуть змогу не тільки поглибити своє знання з українських предметів і одержать за них кредити, але також причиняться до того, що ці курси будуть включені в загальні програми і в наступному академічному році.

Напередодні реєстрації студентів на наступний семестр батьки повинні обговорити цю важливу справу із своїми дітьми, українські клюби при університетах повинні заохочувати своїх членів вписуватися на українознавчі курси, а самі студенти заохочувати своїх друзів. Дальше існування цих курсів буде запевнене тоді, коли на них вписуватиметься велике число студентів. Майбутність українознавчих курсів в університетах і коледжах ЗСА і Канади як і наша доля, є в наших власних руках, зокрема в руках наших студентів, і від нас вона залежить.

Система винна

В останніх місяцях західня преса приділила знову чимало уваги проблемам Совєтського Союзу, між ними мабуть найбільше економічно - господарським справам і недостачі харчів та товарів першої потреби, якими, від непам'ятних днів не можуть забезпечити населення тієї рабовласницької імперії її верховоди. Останньо досить вичерпно про ці справи написала англійська газета „Дейлі Телеграф", відмічуючи, що у багатьох частинах Совєтського Союзу, головно у великих містах, відчувається нестерпний брак харчових продуктів, як м'ясо, хліб і молочні вироби, а навіть, якщо такі товари появляються, то дуже в обмеженій кількості і їх „звичайній" людині майже неможливо дістати. Совєтська преса, яка тут і там признається до цих браків, всю причину зваляє на неуспішні минулорічні жнива, промовчуючи цілковито інші поважні причини, між ними погане сільсько - господарське плянування і саму колгоспну систему, яка вже давно збанкрутувала. В наслідок браку паші колгоспники позбувалися приватних корів і птиці, різали її масово і продавали на чорному ринку, щоб тільки задовільнити сяктак свої потреби. Харчова криза поглиблюється, очевидно, з дня на день, не зважаючи на великий закуп харчових продуктів за кордоном, головно в ЗСА і Канаді, та введення в цілому СССР так званих „безм'ясних четвергів", які тільки збільшили невдоволення серед населення, що почало відкрито протестувати проти совєтських господарників. В Києві, — пише згадана газета, — столиці України, „найбагатшої провінції" Совєтського Союзу, мали місце прилюдні протести перед напів - порожніми крамницями. Такі ж протести відбувалися в Ризі, Ростові над Доном та в багатьох інших містах. Населення протестує також проти уведених норм раціоналізації на багато харчових продуктів і високих цін, які пожирають усю заробітну платню робітника.

Очевидно, що одною з основних причин постійного заникання совєтської економіки, а головно сільського господарства, є те, що рабовласницько - диктаторський режим московських імперіялістів мусить спиратись на найбільшу в світі армію, на величезний апарат насильства, яким являється КГБ і його агенти внутрі і поза кордонами СССР, на незрівняно великий і роздутий до неможливого апарат пропаганди, що все разом „з'їдає" головну частину державних прибутків, з яких тільки окрушини попадають на забезпечення потреб населення. Отже, не в погоді і не в жнивах причина лиха і недолі населення Совєтського Союзу, а в його рабовласницькій системі. Тільки розвал тієї імперії та зміна системи можуть поліпшити долю поневолених і гноблених народів.

В. Давиденко

ПРОФСПІЛКИ - ЇХНІ СВІТЛА І ТІНІ

Останній страйк в Ню Йорку лікарської обслуги, в якому брали участь навіть лікарі — зловісний знак, який не віщує нічого доброго. Це вже не просто вимога вищих платень і відповідних „беніфітів" — це загроза для життя багатьох хворих людей, позбавлених належного медичного догляду, а іноді й негайної допомоги. Це — вияв крайнього егоїзму, коли люди добиваються поліпшення умов власного життя, нехтуючи переконливими арґументами федеральної інституції „Медикеру", яка цифрами стверджує, що їхні вимоги можуть підірвати фінансово само існування цієї інституції.

Періодичні страйки робітників „собвеїв" і залізниць місцевого сполучення, які терплять постійні дефіцити з огляду на зависокі платні обслужного персоналу, спричиняють величезні труднощі для службовців і робітників, отже таких самих пролетарів, які щодня користуються цими видами транспорту, щоб дістатися на місце праці. Страйкарі абсолютно не рахуються з цими дефіцитами, а дбають лише про власні інтереси, вимагаючи щораз вищих платень.

1975-76 р. встановив рекорд щодо страйку Юніон вчителів: в тому році їх було на 68% більше (121) і на 12% більше, як у 1969--70 р. (181).

Страйки сміттярів, які залишають на вулицях міст гори сміття, загрожуючи населенню вибухами пошестей. Але що їм до цього?

Нечувані в історії поліції страйки поліцистів лишають на поталу грабіжників і ґвалтівників беззахисних громадян, підривають серед населення довір'я до поліції як охоронця порядку і закону.

Таких і подібних прикладів, коли мізерна меншість змушує терпіти невигоди переважної більшости населення і суперечать засадам демократії, при якій меншість мусить коритися більшості, можна було б навести десятки й сотні. В авторитарних країнах такі речі неможливі тому, що там немає свободи, там гостро заборонені страйки, які в історії робітничого руху відіграли надзвичайно позитивну ролю в здобуванні належних прав для робітництва, в піднесенні їхнього добробуту. Чи значить це, що в демократичних країнах страйки також мають бути заборонені? Абсолютно ні, коли вони не шкодять суспільству.

***

Перші профспілки виникли в західньоевропейських країнах наприкінці XVIII — в першій половині XIX століття, ставлячи своєю ціллю боротьбу проти надмірної експлуатації підприємцями, за поліпшення соціяльно-економічного становища пролетаріяту. Спочатку профспілки були малочисельними організаціями і виступали лише з економічними вимогами. З боку уряду професійні спілки зазнавали репресій, і тоді їх боротьба почала набувати політичного характеру. У їх проводі щораз більше виявлялись розбітні тенденції — революційні і реформістські. Карл Маркс, а пізніше Ленін надавали професійним спілкам як масовим організаціям особливого значення у здобутті влади силою для встановлення „диктатури пролетаріяту".

В Росії роля профспілок особливо в 1905 році під час першої революції, хоч провід у них належав не большевикам, як твердять совєтські історики, а меншовикам. Найбільшим із страйків проведених в Росії був загальний страйк залізничників, що на деякий час спаралізував цілу країну. Формальною причиною його було побиття жандармами студента-революціонера під час допиту.

Реформістський напрям у профспілковому русі представляли тред-юніони в Англії, анархосиндикалістські в Еспанії та Франції, Американська Федерація Праці в ЗСА, т. зв. вільні профспілки в Німеччині та ін.

Наприкінці XIX стол. почали творитися національні профспілкові центри, а також профспілкові міжнародні об'єднання в окремих галузях промисловости — об'єднання гірників, металюрґів, текстильників та ін. Серед селянства профспілковий рух не поширювався. У 1908 р. постало міжнародне об'єднання християнських професійних спілок.

Після перемоги большевиків у т. зв. жовтневій революції профспілкам у Совєтському Союзі призначено лише допоміжну ролю при апараті комуністичної партії. Вони мають виконувати призначувані їм партією завдання „піднесення продуктивности праці" робітників, скріплення серед них трудової дисципліни, організацію „соціялістичного змагання" за виконування виробничих норм — отже допомагати державі в експлуатації пролетаріяту. Совєтські профспілки — це фіктивні організації, через які Москва просякає в міжнародний профспілковий рух, щоб його розкладати і опановувати. Характеристично, що головою совєтських профспілок якийсь час був голова КГБ Шелепін, ініціятор убивства Степана Бандери.

Тим часом американські професійні спілки - юнії набирають щораз більшої сили, гуртуючи своє членство в найбільших організаціях АФЛ-СІО, що об'єднують робітників численних професій — автомобільних та аґрикультурних робітників, робітників хемічної промисловости, робітників електричної, радіової, федеральних службовців, шахтарів, поштарів та ін. Є ще цілий ряд невеликих незалежних юній, що з тих чи інших причин не приєднуються до великих. Асоціяцію найбільших юній в Америці очолює енерґійний і наділений великими організаційними здібностями президент Міні, задекларований антикомуніст, який є об'єктом постійних нападів совєтської преси.

Совєтська преса старанно замовчує, що пересічний американський робітник настроєний консервативно. І американський „революційний авангард", як називають большевики робітників, не раз доказав своє неґативне наставлення до панівного в СССР режиму. Ще на початку 20-их років члени американських юній відмовлялись розвантажувати совєтські кораблі з деревиною, добуваною працею рабських в'язнів. Під час заворушень в Ню Йорку на Бродвеї студентів-радикалів й інших противників „establishmentу", робітники-будівельники посходили з риштовань і розігнали демонстрантів. Провід юній закликав своїх членів не вантажити закуплену в Америці большевиками пшеницю.

В клясичному марксівському розумінні американський робітник, член юнії, вже не є пролетар. Він має власне авто, будинок, банківське конто, бере участь у прибутках підприємства, на якому працює. Це — за означенням Маркса-Леніна „дрібний буржуа", який прагне щораз більшого добробуту. А це прагнення, на жаль, заслонює перед ним інтереси держави, яка той добробут йому забезпечує. Ситуація направду парадоксальна.

Американське робітниче законодавство в значній мірі анахронічне і потребує ґрунтовних змін, бо колись „гнані і переслідувані" пролетарі, як співається в комуністичному „Інтернаціоналі", зорганізовані в могутніх юніях, спроквола стають диктаторами у країні, де голоси виборців вирішують державну внутрішню і зовнішню політику. Ось чому в Конґресі ЗСА виразно шкідливі для держави вимоги юній так легко дістають апробату. Чи це здорове явище, що некваліфікований робітник чи

(Закінчення на стор. 4-ій)

КОНТРОЛЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В СССР

(сг). — Реєстрація вогнепальної зброї прийшла і в СССР на денний порядок. Згідно з „Ізвестиями" в СССР є щонайменше 15-17 мільйонів незареєстрованих рушниць. Ю. Федфанов у статті в „Ізвєстіях" висловив турботу з приводу стрілянин, у яких брали участь п'яниці й молодь. В одному такому випадку чотири п'яні юнаки у східньому місті Комсомольск на Амурі напали на прохожого, поранили міліціонера пострілом з рушниці, яка належала батькові одного з хлопців. Далі Федфанов повідомляє, що під час іншого випадку три юнаки пограбували банк „цілком на спосіб американських кінових сцен" з допомогою револьверів, що їх закупили в крамниці іграшок. При цьому один службовець помер з розриву серця. Ще в іншому випадку хлопець допустився грабунку з допомогою пістолі, яку його батько був дістав у подарунку, ще як служив у армії в ранзі старшини.

У зв'язку з такими подіями совєтський уряд ухвалив, що на мисливські рушниці, які досі не підпадали реєстрації, мусітимуть власники дістати дозвіл, починаючи від 1-го січня 1977 року, як і на іншу вогнепальну зброю. Також зброя, що є на виставках, як, наприклад, пістолі, якими користувалися при відомих в історії поєдинках, зброя з часів громадянської війни, трофеї з Другої світової війни, а навіть стара зброя із середньовічних часів, мусить також бути зареєстрована.

Над цією справою в СССР не дебатують, ані не протестують мисливські клюби, так як у ЗСА. Реєстрація вогнепальної зброї — це тільки постанова без відклику, про яку ,як і про всі інші ухвали повідомляє преса.

Мисливство — це немов би то популярний спорт у СССР і „досі кожний міг купувати рушницю без ніякого труду", — пояснював Федфанов. Крім того, що рушниці купували члени спортових клюбів, часто теж „давали рушниці в подарунку з нагоди уродин синам, співробітникам у роковини. передовим робітникам і як премії, — каже Федфанов у згаданій статті. „Давали їх навіть деяким людям ,які не знали, як з ними обходитися". Одначе відтепер лише ті, що мають ловецьку посвідку, могтимуть купувати рушниці, та й то тільки за дозволом одної з установ внутрішніх справ. Ті, які мають поєдинкові пістолі ,або рушницю, яку дістали в подарунку, і вони висять у них на стіні, як прикраси, вони не мусітимуть віддавати, — каже Федфанов. „Одначе важне є, щоб усяка вогнепальна зброя була зареєстрована. Новоухвалений закон про посідання зброї мусить виключати навіть таку можливість, щоб хтось, у кого знайшли незареєстровану зброю, виправдувався тим, що натрапив на неї випадково.

Ця найновіша вимога про реєстрацію зброї, яка насправді походить з 1975 року, а буде зобов'язувати від 1977 року, була ухвалена після початкових реєстраційних обмежень: в 1974 році був ухвалений закон, який накладав кару до п'яти років в'язниці за нелеґальне посідання, придбання, спорядження, чи продаж вогнепальної зброї, амуніції ,або вибухових матеріялів.

І. Вовгук

В РОЗПАЧІ КРУТЯТЬ МАХОВИКА КОЛЕКТИВІЗМУ

(Розважання над постановою ЦК КПСС)

(3)

„Без колективізації", в якій у московсько - большевицькій війні проти національного селянства руйновано національні уклади республік, включених в СССР, „не можна було будувати б соціялізму", — твердить постанова. А брежнєвська перебудова сільського господарства є черговим етапом в політиці єдинодержавства партії, що марить про ліквідацію націй через створення мітичної спільноти, називаючи її — „совєтський народ — нова історичне спільність". Глибоку перебудову сільського господарства (в постанові „докорінні зміни") ЦК обґрунтовує вимогами науково-технічного прогресу в сільському господарстві. Дотеперішній його стан з малою спеціялізацією, завдяки багатогалузності господарств, спричинює „слабу концентрацію виробництва в радгоспах і колгоспах", а це „стримує розвиток індустріялізації хліборобства і тваринництва, в суті стаючи гальмом економічного, отже, й науково - технічного поступу в сільському господарстві".

То правда, що система імперського колективізму з самих її початків стала гальмом у розвиткові сільського господарства. Після багатьох перебудов і реформувань, за брежнєвського хазяювання воно стало безоднею, в яку держава скеровує силу силенну техніки на механізацію радгоспів і колгоспів, мінеральних добрив, а його видайність, в порівнянні з вкладом праці і затрат — дуже мізерна. Голосні заходи брежнєвської аґрарної політики, скеровані на поліпшення стану, не припинили деґрадації сільського господарства. І хоч „над кожним колоском в барабани б'є райком", чатуючи на врожай, — в багатьох містах труднощі з постачанням для населення, а віддалені від міст місцевості живуть впроголодь.

ЦК в постанові пояснює низьку продуктивність сільського господарства тим, що воно належно не спеціялізоване; сполучає в господарствах виробництво кількох видів продукції — багатогалузеве. А до того розпилення технічних засобів по фармах і бриґадах „утруднює комплексну механізацію, застосування нових проґресивних технологій, знижує рентовність", — твердиться в постанові ЦК КПСС. Пояснення, яке нічого не вияснює. В Україні, після укрупнення колгоспів і радгоспів, в середньому колгосп господарить на 3000-4000 гектарах землі. Не менші розміри землеволодіння і в радгоспах. А в розораних просторах цілини, на Сибірі, Уралі, переважно радгоспи господарять на площах в кілька разів більших. На таких розмірах землі в господарства є всі можливості концентрувати і спеціялізувати виробництво, застосовувати найновіші науково - технічні здобутки з комплексною механізацією, про яку багато там говориться в пресі.

Пересічний розмір землі, що припадає на европейське господарство, разів у тридцять, а то й більше буде менший, як пересічне землеволодіння колгоспів чи радгоспів. А видайність і продуктивність гектара, в порівнянні до колгоспно-радгоспного, буде разів у 10 більша. Багатогалузність европейських, порівняно невеликих, господарств, де сполучено скотарство з рільництвом з певним спеціялізованим ухилом, ніяк не перешкоджає господарству застосовувати нові науково-технічні осяги. Причиною низької видайности землі і непродуктивности радгоспно - колгоспного господарювання (не те, що на 3000-5000 гектарах господарюють) не мають можливости застосовувати новітні осяги науки й техніки для інтенсивного господарювання, — як твердиться в постанові, — а в рабській праці системи колективізму.

Щоб витворити слухняних виконавців централізованих плянів, колгоспна система, відчуживши хліборобів від землі, вбила в людях трудову ініціятиву творчої праці на землі. Тому всі заходи брежнєвської аґрарної політики через укрупнення радгоспів і колгоспів підвищити ефективність сільського господарства в областях, краях і республіках не мали успіху. Так само безуспішними були й попередні заходи партії в спеціялізації цілих зон, урахуванням впливу природних умов на спеціялізоване рільництво для виробництва буряків, технічних культур. Не поліпшила стану й концентрація сільсько - господарського виробництва через укрупнення колгоспів і радгоспів після включення в них неефективних колгоспів селян-колгоспників.

Визнаючи, що попередні заходи не поліпшили стану деґрадуючого сільського господарства, непомильний у всевладності ЦК партії складає вину за неуспіх на „області, краї, республіки" і на їх керівництво. Вони, твердить постанова, „завдання підвищення ефективности сільськогосподарського виробництва намагаються розв'язати тільки шляхом об'єднання існуючих бриґад і фарм ,без переведення спеціялізації з урахуванням природних і економічних умов, без докорінних змін в організації і технології виробництва". За невдачі брежнєвської аґрарної політики винуваті керівники областей, країв і республік — вони не зуміли піднести ефективности сільського господарства, бо „не усунули головних недоліків, властивих багатогалузевому господарству.

На початках колективізації, в першому наступі на національне селянство, як зігнати силою більшість селян України вколгоспи, накоївши в руїні чимало лиха, злякалися селянського гніву. І напередодні сівби сталінський ЦК, відпекуючись від накоєного, теж вину складав на керівництво республік, областей і районів. В брошурі „Запаморочення від успіхів" Й. Сталін, щоб злагіднити накоєне, обвинувачував обласних і республіканських виконавців генерального наступу на селянство національних республік за перекручення завдань імперської партії. Брежнєвське керівництво обвинувачує за недокручення, твердячи, що „без докорінних змін в організації і технології виробництва сільського господарства діла не буде.

(Продовження буде)

М. Пастернакова

НОВИЙ ЕТАП ЖИТТЯ

Пані К., ще раз вологими очима глянула на свою кімнатку, взяла валізку в руки і мовчки з хати. Біля авта стояв син і допоміг мамі всісти. Це вперше вона їде в невідоме. Минали вулиці, крамниці, церкву св. Покрови, пішоходів. Все таке знайоме, близьке, рідне ж бо стільки років жила в тій дільниці Торонта. Тепла хвиля думок супроводила її в часі цієї незвичайної подорожі. Раптом, це миле почуття обірвала зупинка перед великим будинком, над дверима якого виднів напис: „Пансіон ім. Івана Франка". Такого вона ще ніколи не бачила. Обоє зі сином війшли у вистелений килимом передсінок — фоє і далі до великої їдальні. Широкорозкритими очима пані К. гляділа довкруги і на її обличчі появилася легесенька усмішка вдоволення. Як гарно, чисто, привітно, всюди зелень, квіти, кольорами грають українські вишивки і килими.

Всі потрібні формальності полагоджено заздалегідь. Мед-сестра повела пані К. до кімнати, познайомила її зі співмешканкою, такою ж як і вона старшою жінкою. Молода панночка, мабуть студентка, примістила її речі в шафі, дрібніші поклала в шухляду. Хвилина мовчанки. Вкінці син, прощаючись, сердечно поцілував маму, а вона вся тремтіла в його сильних обіймах. Остала сама. Оголомшена першими враженнями, несміливо сіла на крайчику ліжка. Всі були для неї ввічливі, говорили небагато, давали необхідні вказівки, які впроваджували пані К. в новий етап її життя.

Минали дні і безсонні ночі. Думки нестримним потоком плили в минуле. Діти... внуки... невеличке хазяйство... город... кури... навіть пес, її вірний приятель протягом багатьох років, — все живим стояло перед її очима. „Чи я їх ще колись побачу?" І по блідому, зморщками вкритому обличчю котились нікому невидимі сльози. Тільки режим дня відривав її від настирливого питання — Чому, чому вона тут? Вона ж так важко працювала, турбувалась, щоби родина мала все потрібне і дещо більше того, а сьогодні... чому... чому вони призначили їй на старі роки оце місце. Вкінці несміливо підійшла до телефону, підняла слухавку і стишеним голосом запитала: „Як вн там... чи всі здорові?" Більше не могла, бо дитячий голос відізвався... Всі пішли на роботу, вернуть вечором.

Перший тиждень, може два, пані К. почувала себе в пансіоні дуже осамітнена. Боліла голова, ноги і жаль давив серце за кривду, яку вчинили їй діти. Вдень і вночі вела з ними уявні розмови, повні докорів і скарги. Людина старшого віку наділена більшою чутливість і пані К. переживала час зневіри і пригноблення.

З того хвилюючого емоційного стану вирвав її син, коли одного дня несподівано забрав її на відвідини до дому. Як радісно віталася вона зі своїми, материнською рукою гладила кімнатні предмети, до яких мала особливе відношення. Вкінці до сліз зворушена сіла до святкового обіду. Піднесений настрій повільно меншав і тихий сумнів підкрадався в її думки. Чи це справді поворот чи тільки гостина, бо ж її кімнатку вже внучка зайняла. В приявних помічала деяке збентеження, в їх розмові з нею відчула стриманість, недомовки . . .

Не ждала, щоб їй пригадували час повороту. Сама встала від стола, подякувала за мило проведені хвилини, бо вже мабуть пора вертати. „Там" вже повечеряли, а в 9-ій годині всі лягають спати.

В поворотній дорозі інші думки підсвідомо підсували тверду правду на сучасну дійсність. Чи це тільки в неї такі родинні відносини? Час пожер давні, віками освячені родинні форми. Великі зміни у світі не всім принесли щастя, не людям похилого віку! Для них немає місця ні в родинному колі, ні в громаді. Вони передчасно призначені на безділля і самотність. Для них вже немає „колись", — є суворе „тепер".

Пані К. з іншим наставленням вернулася до пансіону і певною ходою увійшла в кімнату. Зідхнула глибоко, наче б викинула зі серця весь біль і всі обвинувачення, якими обкидала своїх рідних. Тут вперше відчула, що вона нікому не заважає, нікому не є тягарем. Навпаки, може стати пожиточною, потрібною мешканкою пансіону. Вона поволі адоптувала себе до нових обставин, включилась активно у різнорідні заняття, намічені дирекцією пансіону. І враз відкрились їй очі на всі позитиви, якими наша доба, зокрема в Канаді, наділяє своїх громадян пенсійного віку. Пані К. найшла в новому приміщенні психічний спокій, який має великий вплив на фізичне здоров'я і довголіття. Вона з гідністю несе старість свого життя.

(Кінець)

УКРАЇНСЬКИЙ ПАРАДНИЙ ВІЗ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

великих святкуваннях. Після багатьох переговорів і підготовлення, місцева українська громада одержала нагоду зарепрезентувати себе найкраще.

В неділю, 18-го липня, в міському парку „Лорінг", в приявності біля тисячі глядачів, в програмі етнічних спадщин відбувся український концерт. Під керівництвом Мирона Павлишина і Юрія Луцика, танцюристи ансамблю „Заграва" і співаки октету „Акорд" з великим успіхом показали зразок української культури. Прекрасні українські народні одяги, темпераментна музика і танці та мелодійні пісні зробили на присутніх велике враження і викликали бурю оплесків.

Найбільшим, однак, успіхом української громади в програмі цих святкувань був наш виступ в двох парадних походах вулицями Міннеаполісу. Перший, в суботу 17-го липня по полудні, і другий в середу, 21-го липня вечором. За підрахунком офіційних чинників, цим парадам приглядалися на вулицях міста понад 750 тисяч глядачів, а крім того тисячі дивилися на телевізії. Це перший раз в історії українського поселення в Міннесоті, в цьому двогодинному поході різко відзначався своєю красою український парадний віз, спонзорований Комітетом 200-річчя і 100-річчя. Цей віз, завдяки заходам д-ра Михайла Козака і також старанням о. крил. Степана Кнапа, уфундував Норт Іст Банк. Президент цього банку, Волтер Расмуссен, щирий приятель українців, зразу щиро поставився до такого проєкту. В розмові з д-ром Козаком він сказав: „Мені українці подобаються. Вони дуже працьовиті. Твердо стоять в обороні свободи. Я з приємністю уфундую цього воза".

Остаточним виготовленням цього на 58 стіп довгого воза, за дещо зміненим проєктом Михайла Михалевича, зайнялося підприємство Гордон Дісплейс. Його голова Гордон Шумейкер, особисто присвятив багато часу і уваги, щоби український віз мав унікальний вигляд і був найбільш імпозантним. І так сталося. Прикрашений Тризубом, написами: „Українці вітають 200-річчя ЗСА", та „100-річчя Українського Поселення в Америці", а на ньому молодь в українських строях, багато з бандурами в руках, віз викликував у глядачів багато оплесків, хоча була велика горяч, наша молодь, в імені української громади, вимахуванням рук вітала глядачів паради. Бездоганно вив'язалися зі свого завдання: Джім Німчук, Надя Козак, Богдан і Наталка Лисі, Галина і Марта Сеник, Михайло і Роберт Ерко, Ліда і Зіна Чорна, Мая Буник, Христина Таращук, Михайло Лютаревич, Христина і Михайлина Реймонд, Віктор Гуща, Анна Гавриш, Наталія Греськів, Тамара Павлов, Христина Кміт, Андрій Татарин, Павло Гаєвий, Євген Литвин, Соня Лютаревич. Керований вояком Американської Армії, поруч якого сидів д-р Козак, український віз під час пополудневої і вечірньої паради викликав спонтанне захоплення і вигуки: „Юкрейнянс олрайт", або „Кіп он, Юкрейнянс". Також репортери телевізії з великим захопленням і симпатією висловлювалися про цей перший цього роду почин української громади.

Як виявилося пізніше, український віз дійсно відзначався неперевершеною красою і відмінністю, між шестидесятма іншими возами. Спеціяльна конкурсова комісія признала для нас дві нагороди — „Комодор Аворд" і „1976 Міннеаполіс Байсентеніял Комішен Аворд".

У 200-річчя Америки і 100-річчя поселення українці Міннесоти зарепрезентували себе направку імпозантно.

Лесич, Лободовський і Мєрошевський одержали нагороди ім. Іванни Лавлук

Торонто. (Н. Н.) — В травні 1974 року померла в Канаді св. п. Іванна із Стажинських Лаврук, яка все своє життя, бувши польсько-українського роду, присвячувала ідеї зближення та дружби і співпраці польського і українського народів. Вшановуючи її пам'ять та її життєвий ідеал, її син д-р Богдан Лаврук з Монтреалю встановив 1-го травня ц. р. в третю річницю смерти своєї матері, три нагороди по 500.00 долярів кожна, що їх щорічно признаватиметься за праці по лінії ідеалу його покійної матері — польсько-українського зближення. Цього року окреме жюрі в складі: д-р Богдан Будурович, професор слов'янських мов і літератур в Торонтському університеті; Єжи Гедройц, редактор журналу „Культура" в Парижі; Бенедикт Гайдекорн, редактор „Звйонзковця" в Торонті; Іван Кошелівець, редактор журналу „Сучасність" в Мюнхені, та д-р Богдан Лаврук, професор математики в університеті МекҐіл в Монтреалі, признало 15-го червня ці три нагороди таким особам: **Вадимові Лесичеві** за антологію польської поезії в українській мові; Юзефові Лободовському за публіцистичну, поетичну і письменницьку творчість, присвячену ідеї польсько-українського зближення; та Юліянові Мєрошевському за публіцистичну діяльність для зближення обох народів.

Вручення нагород відбулося через Фундацію Адама Міцкевича в Торонті. Нагороди ім. Іванни Лаврук признаватиметься що три роки.

Ділимося сумною вісткою
з Односельчанами і Знайомими,
що 18-го липня 1976 року упокоївся в Бозі,
на 81-му році життя в селі Доброгостів, Україна

бл. п.
МИКОЛА РОМАНІВ

Полишив у смутку:
дружину ТЕОДОСІЮ, в Україні
дочку АНАСТАСІЮ з родиною, в Україні
сина МИКОЛУ з родиною в Америці
брата МИХАЙЛА з дружиною, Німеччина
та ближчу і дальшу Родину в Україні

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"
запрошує Українське Громадянство на
ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
НА МОГИЛІ СЛ. П.
МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА
Посвячення відбудеться
в неділю, 12-го вересня 1976 р.
с год. 12:30 по пол.
на цвинтарі в Бавнд Бруку

Від'їзд автобусів о год. 10:30 з-під Українського Народнього Дому в Ню Йорку (140 2nd Avenue). Зголошуватися на поїздку автобусом просимо найдалі до 8 вересня в Українській Православній Кредитовій Кооперативі в Ню Йорку (304 E. 9th Street). Телефон: 533-2980.

Ділимося сумною вісткою,
що 10-го серпня 1976 року упокоївся в Бозі

бл. п. Інж. БОГДАН ТРЕШНЬОВСЬКИЙ
ЧЕТАР АРТИЛЕРІЇ УГА

ПАНАХИДА відбудеться у середу, 11-го серпня 1976 року о год. 19:30 в похоронному заведенні F. Kampbell, pir Madison & 81st Street, Manhattan.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 12-го серпня 1976 року з церкви св. Юра, 7-ма вул., Ню Йорк, Н. Й. о год. 10:30 на цвинтар Кальварія.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку —

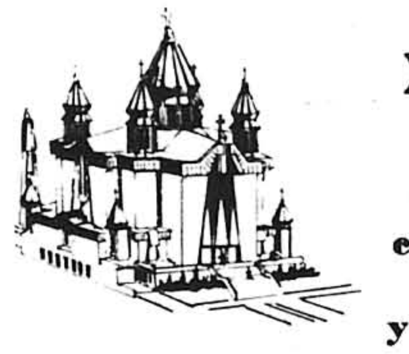
РОДИНА

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої ДОНЕЧКИ

ОКСАНИ ВОСКОБІЙНИК-ПЛЮЙКО

буде відправлена
в неділю, 22-го серпня 1976 р.
ПАНАХИДА
в православній катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА
у Філядельфії, Па.
о год. 10:15 рано
по Службі Божій.
Просимо Друзів і Знайомих помолитись за
її світлу душу.

МАТИ І ВАТЬКО

БУДУЄМО ХРАМ БОЖИЙ!

„Коли Господь не будує дому,
дарма працюють його будівничі".
(Псалом 126,1).

Українська Католицька Парохія
св. Успіння Пресвятої Богородиці
у Миссиссаґа, Онтаріо
(біля Торонта)
під проводом свого Пароха
ВСЕСВ. о. КРИЛ. МАТВІЯ БЕРКА

З ПОДЯКОЮ ВСЕЛАСКАВОМУ ГОСПОДУ БОГУ, ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО ЗАВЕРШУЄТЬСЯ БУДОВА ЇХНЬОЇ НОВОЇ СВЯТИНІ, ПАМ'ЯТКА ПОМІСНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ.

Ця дев'ятибанна церква буде одною із найкращих і найбільших українських церков у Канаді. Загальний кошт будови церкви, котра є прикрашена білим мармуровим каменем і міститиме 1,000 осіб, буде виносити поверх 1,500,000.00 долярів

Звертаємося до всіх наших традиційно-щедрих українських братів і сестер на північно-американському континенті про молитви за скоре викінчення церкви, і за фінансову поміч у сплаченні великого довгу.

Просимо всіх стати благодітелями нового Божого Храму, за котрих будемо кожного дня на Святій Літургії молитися: „благородних і приснопам'ятних ктиторів і доброчинців святого храму цього нехай пом'яне Господь Бог в царствії своїм" (молитва Великого Входу).

Всі чеки просимо виписувати на St. Mary's Ukrainian Catholic Church.

Всесв. о. крил. МАТВІЙ БЕРКО	Д-р ПЕТРО ГЛІВОВИЧ
Парох і Предсідник Парох. Ради	Голова Збіркової Акції

ПАВЛО РОМАНИШИН, Голова Парох. Ради

= =

До Укр. Кат. Парохії

Св. Успіння Пресв. Богородиці — Дата ....
в Миссиссаґа, Онтаріо, Канада
Всесвітліший Отче Парох:

В залуженні пересилаю свого чека в сумі $.............................. на

Будівельний Фонд Вашої нової Церкви.

....

ST. MARY'S UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH
3625 Cawthra Road, Mississauga, Ontario. L5A 2Y4
CANADA

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ БОЛЮЧОЇ СМЕРТИ
сл. п. СВЯТОСЛАВА ЛЕВИЦЬКОГО
пор. арт. 1-ої УД УНА
члена ОУН, підхорунжого куріня „Соловіїв", учасника битви під Бродами, члена визвольного підпілля на Закерзоні, члена Об'єднання кол. Вояків УПА в Америці, який прибув на Захід з доручення ГК УПА в групі зв'язкових при кінці 1945 року
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в місяці серпні ц. р.
в ЧІКАҐО, Ілл., ГАНТЕРІ, Н. Й.
та ТОРОНТІ, Канада.
Всіх Друзів покійного Свєтка просимо про молитву
за спокій Його душі.

ДРУЗІ по ЗБРОЇ

Замість квітів на свіжу могилу
нашої Дорогої Товаришки
бл. п. НАДІ БОЖАНИЧ з роду КОРСУНСЬКА
складаємо даток на Фонд Катедри Українознавства
у Гарварді:

Люба і Степан ПРОЦИК	$50.00
Галина і Михайло ПАЛАМАР	30.00

Достойній Родині Покійної висловлюємо найщиріші співчуття.

В пам'ять
бл. п. о. крилошанина ВАСИЛЯ ТАНЧАКА
пароха церкви Р.П.Д.М. в Ню Брансвіку, Н. Дж.,
померлого дня 26-го липня 1976 р.,
зложили замість квітів на „Церкву в Потребі":

М. і С. Степанюк 35.00 дол.; Сестрицтво при місцевій Церкві 30.00 дол.; по 25.00 дол. — П. і Т. Панкевич, П. і В. Лабінський, Відділ ООЧСУ в Ню Брансвіку ч. 33; по 20.00 дол. — М. і М. Гатала, Д-р І. і Н. Головінський, А. Ковалюк, Д. Ворст, Д-р О. і І. Ратич; Інж. Д. і Л. Геча 15.00 дол.; по 10.00 дол. — М. і В. Ровенко, Л. і К. Старанчак, П. Литвин, П. і О. Папроцький, І. Стусен, Н. Бакович, В. і К. Цяпа, Р. і Г. Ратич, Анна Дмитерко-Ратич, М. і М. Слободян, о. М. Михайлів, Д-р Б. і О. Ракочи, Т. і Т. Кушнір, Б. і А. Тарнавський, Ст. Яцик, В. і Ф. Стек; по 5.00 дол. — І. Шавалей, Є. Цісик, І. Конопів, М. Гира, Родина Колтовських, М. Захарко, В. і О. Хомут, С. і А. Киник, М. і С. Отрок; Т. Ясчник 3.00 дол.;

І. Будняк 2.00 дол.

На церкву Різдва Преч. Діви Марії в Ню Брансвіку
зложили:
М. і К. Кизув 25.00 дол.; Л. і А. Ратич 10.00 дол.

Замість квітів на могилу
св. п. Романа Купчинського
Активного Борця за Волю України, Співця стрілецької Слави, на Фонд видання Його всіх пісень зложили:

Софія і Д-р Тома Воробець	$25.00
Любов і Володимир Мриглоцькі	25.00
Марія і Платон Стасюки	25.00
Корнель Бородайко	10.00
Дана і Орест Городиські	10.00
Текля Демчук	10.00
Іван Керницький	10.00
Орест Небеш	10.00
Анна Никифоряк	10.00
Зиновій Єзерський	10.00
Марія Семянчук	10.00
Уляна Терлецька	10.00
Ярослава Баринч	5.00
Д-р Іван Гурко, додатково	5.00

Йдучи слідом за цими іменами, що вже зложили пожертви на видання збірки пісень
св. п. Романа Купчинського
а як бувший УСС, емерит, з глибини серця радію таким благородним відрухом і на ту ціль складаю 25.00 дол. Чиню це з вірою, що славна стрілецька пісня пошириться у всі закутини українського поселення на вічні часи.
Willimantic, Conn. МИХАЙЛО ЯНОВИЧ

ВП. Жертводавцям щиру подяку складає
В-ВО „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
P.O. Box 507 Church Street Sta. New York, N.Y. 10008

Ділимося сумною вісткою з Ріднею, Приятелями і Знайомими,
що 4-го серпня 1976 р. відійшов ненадійно у Вічність на 68-му році життя,
ніколи Незабутній

бл. п.
МИКОЛА ЧЕРНИК

абсольвент української гімназії у Львові, директор Союзу Кооператив у Рудках, кол. студент УТҐ в Реґенсбурзі, активний діяч у громадянському, кооперативному та просвітянському житті на Україні і Америці.

ПАНАХИДИ були відправлені у четвер, 5 і п'ятницю, 6 серпня 1976 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Петра Яреми.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 7-го серпня 1976 р. о год. 9-ій ранку з цього ж похоронного заведення до церкви св. Юра, а опісля на цвинтар св. Андрія у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина ОСИПА
сини: ОРЕСТ з дружиною РОМОЮ та дітьми МАРКІЯНОМ і АНДРІЙКОЮ
ЗЕНОН і ЮРІЙ
шваґер інж. ЯРОСЛАВ ВОЛОШИН з дружиною МАРІЄЮ
свати ВОЛОДИМИР і РОЗАЛІЯ БОЙЧУКИ
сестрінка ІРЕНА КОСТ з родиною
братанки: ЮРІЙ і ІРЕНА ВОЛОШИН
ОЛЕГ і д-р ІРЕНА РОҐУЦЬКА з родиною
брат ВОЛОДИМИР та братанка ЛЮБА в Україні
Ближча та дальша Рідня на Україні і в Америці

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що в понеділок, 9-го серпня 1976 р., по довгій та тяжкій недузі,
відійшла від нас у Вічність на 70-му році життя,
наша Незабутня БАВЦЯ, МАМА, СЕСТРА, БРАТОВА і ТЕТА

сл. п.
СТЕФАНІЯ БЕРЕЗА

ПАНАХИДА буде відправлена в середу, 1-го серпня 1976 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 12-го серпня 1976 р. о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку на Український Православний Цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

В смутку:
АДРІЯН і ОРИСЯ КАРАТНИЦЬКІ — внук і донька
брат — МИРОН ВОДНАР з дружиною
братанок — ОЛЕГ з дружиною ХРИСТИНОЮ
брат — БОГДАН ВОДНАР
і сестра — МАРІЯ КУЧЕР з родиною на Україні

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що в понеділок, 26-го липня 1976 р. упокоївся в Бозі на 82-му році життя,
наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п. о. крилошанин
ВАСИЛЬ ТАНЧАК

б. декан Нараївського деканату і парох Ячина, також душпастир студентів в Ерлянґені, Німеччина, довголітній парох і основник парохії Різдва Пречистої Діви Марії в Ню Брансвіку, Н. Дж., учасник Визвольних Змагань в рядах УСС-ів, член Гетьманської Організації, ординований 4-го грудня 1921-го року.

ПАНАХИДА була відслужена в середу, 28-го липня ц. р. в годині 7-ій вечора в церкві Різдва Пречистої Діви Марії.

СВЯЩЕНИЧІ ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в четвер, 29-го липня ц. р. о годині 10-ій ранку з тієї ж церкви на Сейнт Пітерс Семетері в Ню Брансвіку, Н. Дж.

Горем прибиті:
ОЛЕНА з ЦІСИКІВ — дружина
МАРІЯ — дочка з чоловіком д-ром ЮРІЄМ ДИЦЬОМ
та дітьми: ЮРКОМ і МАРКОМ
МИХАЙЛО і АННА — брат і сестра в Україні
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

Родина просить про молитви за душу Покійного, а замість квітів на могилу складати пожертви на „Церкву в Потребі" або Українську Катедру в Гарварді.

ПРОФСПІЛКИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

портовий вантажник дістають платню далеко вищу, як інженер, який, щоб здобути свою кваліфікацію, мусить учитися щонайменше 15 років?

Від самого початку створення американських юній не припинялась поміж ними конкуренційна боротьба за пріоритет. Страшним бичем для них була корупція серед проводу окремих юній, хабарництво, зв'язки з Мафією. І досі нерозкритою залишилась справа замордування кандидата на голову однією з юній, його дружини і дочки Яблонського. Рік тому безслідно зник колишній голова юнії тімстерів (шоферів вантажних авт) Гоффи.

Окремою темою є мільярдові т. зв. пенсійні фонди, що нагромаджуються в руках юній. Очевидна річ, що ці фонди йдуть не тільки на виплату пенсій робітникам, а, згідно з засадою гроші роблять гроші, приносять юніям величезні неоподатковані зиски, роблячи їх до певної міри фінансовими підприємствами.

Демократична Америка серед численних інших проблем мусить розв'язати і цю болючу проблему — робітничого законодавства. Інфляція, на якій наживаються власники великих корпорацій, ніколи не буде зліквідована, якщо не будуть встановлені ліміти платень для робітників бодай коштом їхнього найвищого в світі життьового стандарту. Якщо не будуть обмежені надмірні зиски корпорацій і встановлені певні обмеження для осіб вільних професій. Світлий приклад подали всьому ураженому інфляцією світові робітники деяких німецьких підприємств, добровільно відмовившись від підвищення платень*).

Велику позитивну працю в обороні прав робітництва, у створенні для них умов, яких не мають робітники ніде поза Америкою — юнії виконали з честю. За це належиться профспілковим провідникам честь і хвала. Тепер має прийти новий етап у діяльності юній — етап добровільного самообмеження в своїх вимогах для добра країни, щоб вона залишилась найпередовішою, найбагатшою і найбільш прогресивною в світі.

*) Цими днями приклад німецьких робітників наслідували юніони американських будівельників, погодившись на обниження заробітної платні на 25% при роботах над ремонтом і деконструкцією житлових будинків. серед 100,000 будівельників Ню Йорку 30% безробітних.

104 БІЛЬЙОНИ НА ДЕРЖАВНУ ОБОРОНУ

Вашінгтон. — У понеділок, 9 серпня, Сенат 82-ма голосами проти 6-ох схвалив призначити на оборонні цілі 104 більйони долярів, але також проголосував покищо не асигнувати 1-го більйона на розбудову нового бомбовика „Б-1", а відложити остаточне рішення в цій справі аж до лютого 1977-го року, тобто після президентської інавгурації. Палата Репрезентантів вже раніше проголосувала 105.4 більйона долярів на оборонні цілі. Білий Дім вимагав 107.9 більйона.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ли Преосв. Владика Єронім Химій з Канади і Кир Єфрем Кривий, ЧСВВ, з Бразилії, священики і Сестри Служебниці та студентська молодь і старші громадяни.

Програму панелю закінчив о. Р. Мірчук подякою усім, які підготовляли тексти і програму панелю та брали в ньому участь, висловлюючи сподівання, що всі стануть провідниками Божого Слова, після чого усі присутні відспівали релігійну пісню, на тлі висвітленого на екрані образу Евхаристійного Христа.

Концерт Української Релігійної Музики

У п'ятницю вечором, о 8-ій годині, у залі Академі оф Мюзік при Брод і Ловкуст вулицях у Філядельфії, відбувся Концерт української релігійної музики з творів українських композиторів. У програмі концерту взяли участь — солісти: Шарльота Ордассі-Баранська, сопрано Метрополітен Опери у Ню Йорку, Андрію Добрянський,, бас-баритон Метрополітен Опери у Ню Йорку, Марта Цибик, піяністка, Адріян Бриттан, сольо-скрипка, Т. Гриньків, фортепіяновий супровід для солістів; хори: „Кобзар", мішаний хор з Філядельфії та хор української церкви св. Івана Хрестителя з Нюарку, „Прометей", чоловічий хор з Філядельфії. Диригентами хорів були: Роксоляна Гарасимович, Михайло Длябога і Михайло Добош. Фортепіяновий супровід для хорів виконали: Галя Мазурок, Дозя Сигіда і Тома Верді.

Концерд української релігійної музики відкрив коротким словом привіту проф. Петро Стерчо, громадський координатор Українського Евхаристійного Комітету Філядельфійської Митрополії та голова Відділу УККА у Філядельфії. Він привітав присутніх Владик, духовенство і прочан, які прибули на Міжнародний Евхаристійний Конгрес до Філядельфії та любителів української релігійної музики, привітав і чужинців, які прийшли послухати творів наших композиторів...

Величнє „Богородице Діво", композиції Андрія Гнатишина у спільному виконанні визначної співачки — сопрано Шарльоти Ордассі-Баранської та філядельфійського хору „Кобзар" і хору української католицької церкви св. І. Хрестителя під диригентурою Михайла Добоша з Нюарку було наче уведення у атмосферу своєрідної української релігійної музики.

Відспівані передовим українським співаком бас-баритоном Андрієм Добрянським при фортепіяновому акомпаньяменті талановитого піяніста Томи Гринькова „Плотію уснув" Веделя-Гнатишина в обробці А. Добрянського, в його ж обробці „З молодости моєї" Козицького та „Псалом 94" Василя Барвінського — до краю захопили публіку...

Із захопленням і подивом реагувала публіка на скрипкове сольо у фортепіяновому супроводі Томи Гринькова — талановитого Адріяна Бриттана, який виконав „Граве" з 1772 року Максима Березовського, „Що то за предиво" Василя Барвінського і „Прелюд" (гимн в честь Матері Божої в Камінці) Романа Придаткевича. Чоловічий хор з Філядельфії „Прометей" під диригентурою Михайла Длябоги і фортепіяновому супроводі Галі Мазурок проспівав: „Блажен муж" Андрія Гнатишина, „Услиши, Господи, глас мой" І. Лаврівського, а піяністка Марта Цибик виконала „Хораль-Прелюд б-моль" Василя Барвінського і „Токкату" Ярослава Ласовського. Шарльота Ордассі-Баранська при фортепіяновому супроводі Т. Гринькова проспівала: „„До Тебе, Господи, взиваю" Тараса Шегедина і „Чашу спасения прийму" Максима Березовського. На закінчення концерту мішаний хор „Кобзар" з Філядельфії під диригентурою Роксоляни Гарасимович проспівав „Воспойте Господеви" Дмитра Бортнянського. На кінці усі виконавці програми і приявні на залі відспівали пісню-молитву „Боже Великий".

Після закінчення концерту проф. Петро Стерчо від імени Українського Евхаристійного Комітету Філядельфійської Митрополії склав подяку нашим усім Владикам, виконавцям програми, приявним паломникам і любителя укр. рел. музики, які заповнили партер і бальконі репрезентативної залі Академі оф Мюзік, та чужинцям, що прийшли подивляти музичні твори українських композиторів, та виконавців поодиноких точок концерту — співаків, піяністів, скрипаля і хори.

Архиєрейські Божественні Літургії

В завершенні української програми участи в Евхаристійному Конгресі була відслужена в суботу, 7 серпня, в митрополичому соборі Непорочного Зачаття ПДМ Архиєрейська Св. Літургія з участю Владик Преосв. Василя Лостена, Преосв. Ярослава Габра, Преосв. Андрія Роборецького, Канада, Преосв. Дмитра Грещука, Канада, Преосв. Єроніма Химія, Канада і Преосв. Єфрема Кривого, Бразилія, при співслуженні священиків.

Не зважаючи на те, що для участи у Богослужбі була роздана визначена кількість квитків, просторий собор не міг вмістити усіх, бажаючи бути присутніми, між якими були і чужинні паломники.

Могутніми акордами гомоніли в соборі голоси коло триста співаків злучених церковних хорів філядельфійського і нюаркського деканатів під диригентурою Осипа Лупаня, зокрема величне прозвучали на закінчення Богослужби молитовні пісні „Боже Великий" та „Вітай між нами, Христе вітай", що їх спільно з хором відспівали присутні вірні.

По полудні, на просторому Стадіоні Ветеранів була відслужена Архиєрейська Божественна Літургія візантійського обряду, з участю коло 30,000 паломників. Божественну Літургію служили Мельхітський Патріярх Максим V та Владики Церков візантійського обряду окремих національностей, в цьому й Української Католицької Церкви, у співслуженні священиків дотичних Церков. Проповідь виголосив Митрополит Степан Коціско, з Мунгальської Візантійсько-Руської Митрополії, президіював Леґат Святішого Отця на Евхаристійному Конгресі Кардинал Нокс, а господарем був Преосв. Владика Василь Лостен, Апостольський Адміністратор Філядельфійської Архиєпархії Українців католиків у ЗСА.

Співали на переміну хор закарпатських русинів церкви св. Духа у Філядельфії та об'єднані церковні хори філядельфійського й нюаркського деканатів УКЦ під диригентурою Осипа Лупаня.

Владики поодиноких Церков відправляли у своїх рідних мовах, при чому українські Владики — в українській мові, а хор відповідав також в українській мові. Численні священики справно причащали паломників у поодиноких частинах стадіону.

Поминаючи під час Богослужби Архиєреїв Кат. Церкви візантійського обряду, Патріярх Максим V назвав теж Блаженнішого Кир Йосифа.

Тисячі паломників, учасників Богослужби, Владики поодиноких Церков візантійського обряду при спільному престолі, відправа і спів хорів в різних мовах — підкреслювали величну єдність Католицької Церкви у її різнорідних обрядових формах і виявах прослави Бога.

По закінченні Архиєрейської Божественної Літургії сформувалася релігійна процесія, до якої долучились теж паломники інших обрядів, разом понад 40,000 осіб, яка перейшла довколишніми вулицями до Стадіону Спектрум.

(За щоденником „Америка", 10-го серпня, 1976 р.).

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ СТРАХОЦЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 235 Т-ва св. Михаїла в Росфорд, Огайо, помер 7-го червня 1976 р. на 84 році життя. Покійний народився в селі Мимін, повіт Сянік, Україна. Став членом УНСоюзу в 1915 році. Полишив в смутку дочок Алберту, Анну і Ліліану, три внуки і три правнуки. Похорон відбувся 10 червня 1976 на цвинтарі Калвари, в Толедо, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

КАТЕРИНА МАКСИМІВ, членка УНС Відд. ч. 59 Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорт, Конн., померла 7 червня 1976 р. на 79-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1923 році. Полишила в смутку дочок Марію і Анну й сина Джана, 6 внуків та 6 правнуків. Похорон відбутся 11-го червня на цвинтарі св. Іана Хрестителя в Стратфорд, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ГЕЛЕН ГАЛЬКОВИЧ, членка УНС Відд. ч. 59 Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорт, Конн., померла 2-го червня 1976 р. на 61-му році життя. Покійна народилася в Гаррісбурґ, Па. Стала членкою УНСоюзу в 1959 році. полишила в смутку синів Миколу, Ричарда і Роберта, дочок Шерлі і Чако, сестру Марію чотирьох внуків. Похорон відбувся 4 червня 1976 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорд, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу